

[Handelsministeren.]

gældende Veksellov af 7. Maj 1880, men de Realitetsændringer, der indføres, er ikke af særlig Betydning, idet Grundlaget for den i Genève vedtagne ensartede Veksellov er den tyske Veksellovgivning, der, som bekendt, ogsaa danner Grundlaget for den danske Veksellov af 7. Maj 1880.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Veksellovforslaget skal jeg gøre følgende Bemærkninger. Lovforslagets Kapitel I indeholder Forskrifter om Vekselsens Udstedelse og Form. Disse Forskrifter stemmer ret nøje overens med de nugældende Forskrifter. Jeg skal dog fremhæve, at der i Forslagets § 5 aabnes Adgang til i Vekselen at optage Bestemmelser om, at der skal svares Rente af Vekselsummen. Dette gælder dog kun for Veksler, der udstedes betalbare ved Sigt eller en vis Tid efter Sigt. For saa vidt Udstederen af en saadan Veksel ikke i Vekselen angiver den Rentefod, der skal anvendes, betragtes Bestemmelsen om Rente som uskrevet. I § 8 i Lovforslaget findes optaget en Forskrift om, at den, der tegner sit Navn paa en Veksel paa en andens Vegne, for hvem han ikke havde Fuldmagt til at handle, selv bliver forpligtet efter Vekselen. Endelig findes der i § 10 en Regel om de saakaldte Blancoveksler, som ikke fandtes i den hidtil gældende Veksellov, men som neppe kan siges at være i Strid med gældende dansk Ret.

Lovforslagets Kapitel II handler om Vekselenossementer og indeholder ikke særlige nye Bestemmelser. Jeg skal dog fremhæve, at medens man hidtil frit har kunnet endossere en Veksel til Ihændehave- ren, foreslaas nu den Bestemmelse indført, at et Endossement til Ihændehave- ren skal betragtes som et Blancoendossement, hvilket formelt betyder, at Lovforslaget ikke anerkender, at en Veksel kan overdrages til Ihændehave- ren, men i Realiteten vil denne Bestemmelse ikke medføre nogen Ændring i gældende dansk Ret, idet Blancoendossement i Virkeligheden er det samme som Endossement til Ihændehave- ren. Endvidere skal jeg fremhæve Bestemmelsen i Lovforslagets § 19, der handler om det særlige Panteendossement, en Form for Endossement, der ikke tidligere har været kendt i dansk Ret, og som ej heller har været brugt i Praxis.

Bestemmelsen kunde formentlig undværes, men da den blev vedtaget paa Konferencen i Genève, uden at der blev givet de kontraherende Magter Adgang til at tage Forbehold mod den, har det været nødvendigt at optage den i Lovforslaget,

og efter mit Skøn vil den ikke kunne gøre nogen Fortræd.

I Kapitel III, der handler om Veksels- accept, skal jeg særlig fremhæve Bestem- melsen om, at Trassenten i Modsætning til, hvad hidtil har været gældende i dansk Ret, i en Veksel kan forbyde dens Forevis- ning til Accept. Dette kan han dog ikke, hvis Vekselen fremtræder som domicileret eller er udstedt som betalbar en vis Tid efter Sigt. Trassenten kan ogsaa foreskrive, at Forevisning til Accept først maa finde Sted efter et bestemt i Vekselen angivet Tidspunkt. Endvidere kan i en Veksel, hvor Trassenten har angivet et andet Be- talingssted end det Sted, hvor Trassaten har sin Bopæl, uden dog at angive en Person, hos hvem Betalingen paa dette Sted skal ske, Trassaten angive en saadan Person i sin Acceptpaategning, ligesom ogsaa Tras- saten, hvis Vekselen er betalbar hos ham, i sin Accept kan angive, paa hvilket Be- talingssted Betalingen skal kræves, eller an- give en anden Person end ham selv til paa samme Sted at betale Vekselen. Endelig kan en Acceptant under visse Betingelser slette sin Accept.

Kapitel IV indeholder Regler om Aval. De svarer i det væsentlige til de nugældende Regler, om end de er betydeligt mere ud- arbejdede, end den gældende Veksellovs Regler om Aval er.

I Kapitel V, der indeholder Regler om Vekselsens Forfaldstid, og i Kapitel VI, der indeholder Regler om Vekselsens Betaling, finder jeg kun Anledning til at fremhæve Bestemmelserne i § 41 om den Fremgangs- maade, der vil være at følge, naar en Veksel lyder paa Betaling i en Møntsort, der ikke er gangbar paa Betalingsstedet. Den fore- slaede Bestemmelse har til Hensigt i saa vid Udstrækning som muligt at udelukke Spekulation i stigende og faldende Kurser. Bestemmelserne er efter mit Skøn baade rimelige og fornuftige.

I Kapitel VII, der handler om Regres paa Grund af manglende Accept eller mang- lende Betaling, skal jeg særlig fremhæve Bestemmelsen i § 44, hvorefter en Veksel, der er udstedt som betalbar paa en bestemt Dag eller en vis Tid efter dens Udstedelses- dag eller efter Sigt, skal protesteres for manglende Betaling paa en af de to Søgne- dage, der følger efter Vekselsens Forfalds- dag. Herved er den gældende Veksellov blevet ændret, idet man efter denne Lov ogsaa kan foretage Protest paa selve For- faldsdagen. Endelig skal jeg fremhæve Bestemmelsen i § 54 om den Fremgangs- maade, der vil være at følge, hvis der ind-